

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kredby a přísedících Olgy Kovaříkové a Bc. Martiny Turnerové, DiS., v hlavním líčení konaném dne 26. dubna 2023 v Lounech,

takto:

Obžalovaný

M [redacted] K [redacted] narozený [redacted] [redacted] trvale bytem [redacted],

je vinen, že

dne 6. 6. 2022 kolem 17.30 hodin v Žatci, ulici Boženy Vikové Kunětické na komunikaci II. třídy ve směru od Kadaně na Louny v km 16,017 řídil nákladní soupravu složenou z nákladního vozidla zn. Scania RZ: [redacted] a přívěsu zn. Doll RZ: [redacted] a na přímém úseku vedoucím do kopce po projetí levotočivé zatáčky započal předjíždění elektrické koloběžky zn. Bluetouch, kterou v tu chvíli řídil poškozený W [redacted] G [redacted] narozený [redacted] a obžalovaný při předjíždění v místě, kde jsou jízdní pruhy odděleny příčnou čarou souvislou V1a nedodržel bezpečný boční odstup, v důsledku čehož došlo k pádu poškozeného W [redacted] G [redacted] na komunikaci pod pravá kola dvou zadních náprav přívěsu zn. Doll, kterými poškozeného W [redacted] G [redacted] přejel a způsobil mu rozdrčení hlavy s tříštivým rozlámáním lebky včetně obličejových kostí, rozmoždění a výhřez mozku, roztržení skloubení spodiny lební s 1. krčním obratlem a tříštivým rozlámáním krční páteře,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

částečné přehmoždění horní poloviny těla v úrovni nad oběma prsy, rozdrčení trupu s tříštivým rozlámáním kostry hrudníku v celém rozsahu, rozmoždění a výhřez prakticky všech orgánů dutiny hrudní a břišní, rozdrčení kostry pánve, tříštivé zlomeniny příčných výběžků všech bederních obratlů oboustranně, rozdrčení obou ramenních kloubů, otevřenou zlomeninu levého loketního kloubu a mnohočetné oděrky na těle, v důsledku čehož poškozený W■■■■r G■■■■ bezprostředně po dopravní nehodě zemřel, čímž obžalovaný M■■■■ K■■■■ porušil ustanovení § 4 písm. a), b), c), § 17 odst. 3, odst. 5 písm. a). b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, přičemž tato ustanovení porušil ve spojení s ustanovením § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona a všechny tyto povinnosti je třeba v tomto případě považovat za důležité povinnosti podle téhož zákona,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

zločin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá, podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanovuje zkušební doba v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 (dvou) roků.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození

- J■■■■ H■■■■, narozená ■■■■, bytem ■■■■
- J■■■■ N■■■■, narozená ■■■■, bytem ■■■■,
- H■■■■ W■■■■, narozená ■■■■ bytem ■■■■ a
- VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČESKÉ REPUBLIKY, IČO 41197518, sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 – Vinohrady,

odkazují s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný skutkový děj odpovídající výroku rozhodnutí.
2. Obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že přijížděli do Žatce k tomu kruhovému objezdu u Kauflandu, vyjel z toho kruhového objezdu směrem na ty Louny. Tam je taková rovinka kousek, pak začíná stoupání, pravotočivá zatáčka. Do toho stoupání zpomalil zhruba na 30, tam je to i v záznamu z toho tachografického záznamu, a když začal projíždět tu pravotočivou zatáčku, tak tam jako v dále před sebou viděl koloběžkáře. Soupravou ho vlastně jako by dojížděl, on byl dál. Poškozený v ten moment zpomalil, hodně zpomalil, v ten moment okamžitě zpomalil krokem až zastavil, ohlédl se na obžalovaného a pro něj to byl takový impuls, že vlastně stojí a že ho může objet. Kontroloval si předeek, aby proti nic nejelo, abych to měl na jistotu. Najel si úplně do

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velísková.

protisměru, jako by tu zatáčku jako by zkrátil, s tím, že když zastavil, že se bude okamžitě vracet do svého pruhu, takže vlastně udělá jakoby takový oblouk. Ale v momentě, když se dostal asi před něj, tak vlastně zjistil v pravém zrcátku, že najednou se pohybuje dál vedle soupravy, což nepředpokládal, tak okamžitě soupravu srovnal jako do přímého směru. A teď vlastně kontroloval ten předeek, aby tam nejelo nic proti. Nic tam nejelo, bylo to všechno prázdné. Tak se podíval zpětně do zrcátka a on jel vedle něho. Snažil tu soupravu jakoby oddálit ještě dál doleva, tak se podíval teda dopředu, kontroloval si levé zpětné zrcátko. Když se podíval zpátky, tak najednou tam nebyl a v ten moment na něj syn zakřičel, že ho přejel.

3. Při tom objíždění jel úplně do toho protisměru a tam, když vlastně ho jako by objížděl, tak tam dva metry byly určitě vedle něj. Najel prostě do protisměru automaticky se vracel zpátky, protože počítal s tím, že bude stát.
4. Když ho začal objíždět, tak byl před ním zhruba 15 m, ale to už věděl, že se na něj podíval. Těch 15 m před ním a najel úplně doleva. Když ho registroval, že jede, tak to už byl vlastně předními koly dá se říct u pravé krajnice skoro.
5. Udělal takový oblouk, najel do protisměru a jako by se vracel, protože počítal s tím, že on tam bude. A vracel se jakoby zpátky do toho svého jízdního pruhu. A zpozoroval ho, když ho měl zhruba u zadních kol, u oje vleku, mezi prostě soupravou v prostředku asi. A v ten moment zareagoval s tím, že to auto, jinak by zajel úplně do toho pravého pruhu na tu bílou čáru, ale auto strhl doleva, jakoby zpětně. A tím tam vznikla tam nedostatečná vzdálenost, ale viděl, jak jede vedle, kontroloval si ho asi 2 nebo 3 vteřiny, nevím. Ale kontroloval si ho na té pravé straně toho vleku, jak jede po té bílé čáře a snažil se tu soupravu ještě jakoby oddálit doleva.
6. Svědek M. K. uvedl, že ve chvíli, když odbočili z toho kruhového objezdu nahoru a jeli tím lesoparkem, tak otec mu zahlásil do telefonu, že tam je nějaký koloběžkáč, přičemž on sám ho ještě v dálce taky zpozoroval, když byli dál od něj, pak když se teda přiblížil k němu, tak už ho neviděl. A táta mu říkal právě do telefonu, že zastavil a že proti je to čistý, že nic nejede, že můžou jet. Tak jeli. Ale to, jak on zastavil, to svědek neviděl, protože on byl schovaný za tu soupravu, tak ho otec začal objíždět. A pak, když už byl vlekem u něj, tak svědek ho zase zahlídl toho koloběžkáře a viděl, jak se jako by nějak zavlnil na té koloběžce, a zařval teda na tátu jako pozor, pozor, protože viděl nějaký nebezpečí a pak najednou ho viděl přejetého. Říkám tati, je to průser, tys ho přejel, zastav.
7. Svědek viděl vlastně poškozeného furt jet, svědek neviděl, jak on zastavil. Otec tvrdil, že on se mu údajně rozjel. Pak viděl, jak on se tam nějak zavlnil, to byl takový mžik. A jak mu spadnul pod ta kola, to neví. Pak ho vlastně viděl už jenom bohužel přejetého. Celé to byl mžik.
8. Od té doby, kdy obžalovaný hlásil, že poškozený stojí, tak jeli možná půl minuty, ale nechce se do toho zamotávat, neví, nedokáže to odhadnout.
9. Poškozeného viděl, když byli ještě dál hodně. Otec, když se k němu pak přiblížil, tak už ho přes něj neviděl, tak ho ztratil a jak ho začal objíždět, tak ho taky neviděl. Objevil se zase až když byl polovinou nebo přes polovinu auta vedle něj. Svědek nejel blízko za obžalovaným, tak se mu tam poškozený zase objevil, tak ho tam zase na ten mžik zahlédl a pak ho viděl vlastně přijetého vzadu. Neví, na jak dlouho poškozený mohl zastavit.
10. Poškozený jel po čáře. Tam byla ta krajní čára a od té krajní čáry ta krajnice nebyla skoro, dá se říct, žádná, tam byl kousíček, a on jel, dá se říct po té čáře.
11. Obžalovaný vyjel jenom tím autem jako do toho protisměru a ten vlek on potom teda kopíruje, ale on se potom vracel obloukem zpátky. Byl to takový jako oblouk, obžalovaný neměl zadní kola toho návěsu za tou dělicí čarou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velísková.

12. Ve chvíli, kdy svědek viděl, že ten poškozený je někde jako v polovičce, tak v tu chvíli neměl ty 2 m od toho návěsu.
13. Svědek por. Bc. L. [REDACTED] K. [REDACTED] uvedl, že na místo byl přivolán jako člen výjezdové skupiny za službu kriminální policie a vyšetřování jako operativce se zúčastnil vyšetřování a prověřování té dopravní nehody. Po příjezdu bylo místo zajištěné jak pracovníky uniformovaní policie, tak tam byly jednotky hasičů a byly tam vlastně 2 nákladní soupravy, kdy došlo ke střetu s jezdcem na koloběžce, který utrpěl smrtelné zranění.
14. Na místě asistoval techniku při ohledání a vytěžoval prvotně ty účastníky a snažil se zajistit svědky té nehody, kdy za tou nehodou vlastně stál autobus. Když byl vytěžit řidiče toho autobusu, ale ten dojel až vlastně do kolony, která stála za tím. On se nemohl otočit, osobní vozidla se otočit mohla, takže ti lidé odjeli. A on tu nehodu neviděl. Pak vytěžoval jak řidiče toho 1. vozidla, tak 2. Tam stály 2 nákladňáky za sebou.
15. Jak obžalovaný, tak i jeho syn, oba dva, shodně popisovali ten průběh té nehody s tím, že jeli za sebou, vezli náklad dřeva. Byly to kmeny, kulatina a kdy to první vozidlo předjíždělo tu koloběžku a někde ke konci té jízdní soupravy, že došlo ke střetu s tou koloběžkou a až vlastně na výzvu řidiče toho druhého vozidla, kdy dostal informaci, že toho koloběžkáře přejel, tak zastavil.
16. Znalec Ing. T. [REDACTED] K. [REDACTED] se v hlavním líčení odvolal na vypracovaný posudek a stvrdil jeho správnost. Soud tak ze znaleckého posudku z oboru doprava, analýza dopravních nehody, mimo jiné zjistil, že s ohledem na zaznamenané stopy na vozovce po střetu jízdní soupravy s přívěsem v době předjíždění koloběžky lze stanovit příčné postavení vozidla, a to cca 0,8 až 1 metr od pravého kraje vozovky. Řidič vozidla Scania mohl zabránit střetu a pádu řidiče koloběžky, pokud by předjížděl koloběžku s větším bočním odstupem nebo v případě, že by nezahájil předjíždění koloběžky a pokračoval by v jízdě za koloběžkou rychlostí shodnou s rychlostí koloběžky cca 20 km/hod. Rychlost vozidla Scania s přívěsem v době střetu byla přibližně 30 km/hod. S ohledem na vjetí řidiče koloběžky a zpomalení koloběžky při pohybu mimo vozovku lze s ohledem na rycí stopu stanovit rychlost koloběžky v době vyjetí mimo zpevněnou část vozovky do silničního příkopu na cca 20 km/hod. Znalec v závěru konstatuje, že v jednotlivých výpovědích a podkladech jsou rozpory ohledně pohybu koloběžky, zda se pohybovala, nebo se rozjela po objíždění nákladním vozidlem Scania s přívěsem. S ohledem na zaznamenané stopy od pohybu koloběžky mimo zpevněnou část komunikace a stanovenou rychlost koloběžky v době vyjetí z vozovky cca 20 km/hod. pak lze konstatovat, že v době, kdy bylo vozidlo Scania přední částí na úrovni koloběžky, se tato pohybovala a jela stejným směrem jako nákladní vozidlo Scania s přívěsem.
17. V hlavním líčení pak znalec dále uvedl, že koloběžka v době reakce toho řidiče koloběžky v době vyjetí mimo vozovku měla, protože následně zpomalovala, spadla vlastně do toho silničního příkopu, tak měla rychlost přibližně 20 km/h. V době, když ten řidič té koloběžky reagoval na tu situaci, ale docházelo k vyjetí té koloběžky, tak již se ta koloběžka nacházela u pravé boční části toho vozidla, nikoliv přívěsu, ale toho vozidla. V době počátku objíždění nebo předjíždění té koloběžky, ta koloběžka měla rychlost přibližně 20 km/h, takže musela mít prostě rychlost. Tam jsou údaje o tom, že řidič koloběžky zastavil, ohlédl se směrem k tomu vozidlu Scania přijíždějícímu. A když docházelo k jeho objíždění, takže nějakým způsobem naskočil zase na tu koloběžku nebo dal se do pohybu. Nicméně to neodpovídá té rychlosti, která tam byla zjištěna.
18. Nákladní vozidlo se pohybovalo rychlostí přibližně 30 km/h dle toho výpisu z tachografu. A ta koloběžka se na počátku těch stop pohybovala rychlostí 20 km/h. Rozdíl tak je 10 km/h. Přepočteno na m/s, je to asi 2,5 m/s (10 děleno 3,6), takže 3 sekundy a ta souprava byla dlouhá 18 m plus nějaký bezpečný odstup vzadu a vepředu při tom předjíždění, tak 3 sekundy. Kdybychom vzali třeba jenom 21 m, tak je to nějakých 7 sekund, takže můžeme se bavit o časovém úseku 7-10

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

sekund by trvalo to samotné předjíždění. Při rozdílu toho nákladního vozidla a té koloběžky 10 km/h.

19. S ohledem na ty zaznamenané stopy na té vozovce už v době té reakce toho řidiče té koloběžky, to znamená přibližně 21 m od místa střetu, se to nákladní vozidlo s tím přívěsem muselo pohybovat 0,8 až 1 m od toho pravého okraje té vozovky. Koloběžka nestála v místě, kde byla původně objížďena, což vyplývá z toho, že ta koloběžka měla určitou rychlost s ohledem na ty zaznamenané stopy, vyjetí, zpomalování té koloběžky při tom vyjetí a konečnou polohu té koloběžky.
20. Obžalovaný uváděl, že v podstatě objížděl asi s odstupem 2 m, že přejel i do toho vlastně protisměrného jízdního pruhu. Nicméně s ohledem na tu jeho výpověď by se musel již vrátet někdy před těmi 21 metry do toho svého jízdního pruhu tak, aby vlastně se srovnala délkově ta souprava do toho pravého jízdního pruhu.
21. Lze tak vyloučit, že v době objíždění té koloběžky, takže by ta koloběžka byla v klidu, že by se nepohybovala z důvodu, že od zadních kol k té přední části vozidla několik jednotek metrů, asi 8 m. A ta koloběžka by musela mít v době, když byla u přední části nebo u té kabiny toho vozidla, tak by se musela rozjet asi na vzdálenosti 8 metrů na tu rychlost 20 km/h. To je pak technicky nemožné s ohledem na akceleraci té koloběžky. Lze potvrdit, že koloběžka zpomalovala.
22. Z tachografu bylo zjištěno, že obžalovaný jel v době manévru konstantní rychlostí 30 km/h.
23. V hlavním líčení byly dále provedeny listinné důkazy, ze kterých soud zjišťoval níže uvedené skutečnosti.
24. Z výtisku z internetu o koloběžce a návodu k použití koloběžky soud zjistil, že šlo o elektrickou koloběžku zn. Bluetouch 500 s výkonem motoru 500 W a maximální rychlostí 45 km/hod., přičemž z návodu k použití koloběžky vyplývá, že nebyla schválena pro provoz na pozemních komunikacích.
25. Z protokolu o ohledání místa činu soud zjistil, jak vypadalo místo nehody, kdy v rámci ohledání byly zajištěny i dvě biologické stopy, přičemž stopa č. 1 byla zajištěna ze svrchní části rezervy umístěné mezi první a druhou nápravou přívěsu, a stopa č. 2 byla zajištěna z pravé pneumatiky třetí nápravy přívěsu, a to z její vnější části.
26. Z prohlášení koronera vyplývá, že poškozenému byla způsobena drtivá poranění hlavy a hrudníku a difúzní poranění mozku a vnitřních orgánů.
27. Z předběžného výsledku pitvy soud zjistil, že příčinou smrti bylo rozdrčení hlavy s rozhmožděním a výhřezem mozku.
28. Z prohlídky a pitvy poškozeného vyplývá, že pád poškozeného jedoucího na elektrokoloběžce pod kola nákladní soupravy s jeho následným přejetím lze vznik poranění velmi dobře vysvětlit. V krvi poškozeného nebyla zjištěna přítomnost etanolu ani jiných těkavých toxikologicky významných látek.
29. Z provedeného chemicko-toxikologického vyšetření bylo prokázáno, že v játrech poškozeného byl kofein.
30. Z výpisu z EKŘ poškozeného soud zjistil, že ten nebyl držitelem řidičského oprávnění.
31. Z lékařské zprávy poškozeného vyplývá, že byl v dispenzarizaci neurologa pouze pro projev FBSS oblasti bederní páteře a občasná ataky vertebrogenního algického syndromu krční páteře. Trvalou medikaci neužíval, pouze při potížích mu byla předepsána analgetika.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

32. Ze zprávy České kanceláře pojistitelů vyplývá, že tato neeviduje žádnou pojistnou smlouvu o odpovědnosti za újmu způsobenou provozovatelem vozidla vztahující se k osobě poškozeného.
33. Ze záznamu Policie ČR o provedené bezpečnostní inspekci místa dopravní nehody se smrtelným zraněním č.l. 253-254 soud zjistil, že komunikace je živičného původu v dobrém technickém stavu bez výtluků a výmolů, v mírném stoupání se směrovými oblouky, dvoupruhová, na komunikaci po obou stranách vyznačeny krajnice. Jízdní pruhy v obou směrech šíře 3m. Ve směru jízdy Kadaň-Louny za pravým okrajem komunikace mělký silniční příkop, následuje břeh, zeleň a městský park. Za levým okrajem komunikace se nachází hluboký silniční příkop, zeleň a městský park. v době dopravní nehody den, zataženo beze srážek, povrch suchý, bezvětří, přehlednost v místě dobrá, viditelnost do dálky bez omezení. Intenzita provozu v daném místě vždy silná.
34. Z kamerového záznamu z osobní kamery policisty přítomného na místě činu, soud zjistil, že v 17.40 hodin obžalovaný kromě jiného popisuje, že koloběžkář jel tak pomalu, že on se rozhodl, že ho objede.
35. Ze záznamu z operačního odboru PČR Ústeckého kraje byl zajištěn záznam hovoru, kdy obžalovaný tuto dopravní nehodu oznamuje na tísňovou linku. Z tohoto záznamu soud zjistil, že obžalovaný zde mimo jiné uvádí, že poškozený začal kličkovat, on si hlídal protisměr, a protože poškozený jel úplně krokem, tak to pro něj byla překážka, a tak ho začal objíždět a najednou poškozený zavrával.
36. Ze zprávy Magistrátu města Ústí nad Labem vyplývá, že obžalovaný nemá žádný záznam o přestupku. Ze zprávy spol. Královské lesy vyplývá, že obžalovaný je jejich zaměstnancem a je dobře hodnocen. Dále z této zprávy vyplývají jeho platové podmínky. Ze zprávy ČSSZ mimo jiné vyplývá, že obžalovaný je zaměstnancem společnosti Královské lesy a v jakém období mu byly vypláceny jaké dávky. Z výpisu z katastru nemovitostí jsou patrné nemovitosti, k nimž má obžalovaný vlastnické případně jiné právo. Ze zprávy úřadu práce jsou patrná předchozí zaměstnání obžalovaného a doba, kdy byl veden jako uchazeč o zaměstnání. V EKŘ má obžalovaný celkem tři záznamy, a to z let 2008, 2011 a 2022. V opise z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. V rejstříku trestů má obžalovaný jeden záznam z r. 1987, ke kterému však již nelze přihlížet.
37. Dle zprávy Městského úřadu v Žatci, odbor dopravně správních agend, co se týče řídičského oprávnění, tak dle ust. § 80a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu jsou do skupiny řídičských oprávnění AM zařazena mimo jiné dvoukolová motorová vozidla s konstrukční rychlostí převyšující 25 km/hod. a nepřevyšující 45 km/hod., jejichž technické parametry odpovídají parametrům vozidel kategorie L1e podle přímého použitelného předpisu Evropské unie upravujících schvalování vozidel kategorie L. K tomuto je jako příloha doloženo stanovisko k používání elektrokol.
38. Dále soud jako důkazy provedl následující listiny:
39. fotodokumentace č.l. 40-50 (plánek, náčrtek, výsledky tachografu), seznam věcí č.l. 180, záznam o vrácení věcí č.l. 181-182, osvědčení o registraci vozidla č.l. 189-190, 191-192, rozhodnutí ministerstva dopravy č.l. 193, přehled úkonů VZP na č.l. 217-220, faktury k zakoupené koloběžce č.l. 248-250, zprávu pohřební služby č.l. 251, fakturu č.l. 252, a dále listiny, které obhájce soudu předložil při závěrečném hlavním líčení, týkající zejména hodnocení koloběžky jejími uživateli.
40. Po provedeném dokazování přistoupil soud k hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl k závěru, že vina obžalovaného, byla spolehlivě prokázána.
41. Obžalovaný svou obhajobu stavěl na tom, že poškozený zastavil, aby jej mohl obžalovaný předjet a potom se poškozený následně se koloběžkou rozjel a spadl pod kola, což už následně obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velísková.

nemohl ovlivnit, respektive snahu předejít dopravní nehodě měl, ale ta nebyla úspěšná. Obžalovaný nebyl schopen rozpoznat, zda se jedná ještě o jízdní kolo, či motocykl, měl tak za to, že se jedná o jízdní kolo, a mohl jej tak předjet.

42. Tato jeho výpověď, ale neodpovídá ostatním provedeným důkazům, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu.
43. Krom důkazů doplňujících, jako jsou lékařské zprávy, znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, popř. toxikologie, protokol o ohledání místa činu apod., jejichž obsah žádná ze stran nezpochybňovala, soud vycházel zejména ze znaleckého posudku z oboru doprava, audiozáznamu o hovoru obžalovaného na linku 158, videozáznamu z policejních kamer a výpovědi svědka K [REDACTED] ml. Samostatnou kapitolou jsou potom důkazy ke spoluzavinění poškozeného.
44. Byť se zpočátku může zdát, že všechny výše uvedené důkazy spolu nemusí navzájem korespondovat, není tomu tak.
45. Znalec ve znaleckém posudku i v přesvědčivém výsledku při hlavním líčení vyvrátil verzi obžalovaného o tom, že poškozený s koloběžkou zastavil, kdy uvedl, že s ohledem na zaznamenané stopy od pohybu koloběžky mimo zpevněnou část komunikace a stanovenou rychlost koloběžky v době vyjetí z vozovky cca 20 km/hod., lze konstatovat, že v době, kdy bylo vozidlo Scania přední částí na úrovni koloběžky, se tato pohybovala a jela stejným směrem jako nákladní vozidlo Scania s přívěsem. Lze vyloučit, že v době objíždění té koloběžky, takže by ta koloběžka byla v klidu, že by se nepohybovala z důvodu, že od zadních kol k té přední části vozidla několik jednotek metrů, asi 8 m. Koloběžka, když byla u přední části nebo u té kabiny toho vozidla, tak by se musela rozjet asi na vzdálenosti 8 metrů na rychlost 20 km/h. To je přitom technicky nemožné s ohledem na akceleraci koloběžky. Lze potvrdit, že koloběžka zpomalovala. Obžalovaný uváděl, že koloběžku v podstatě objížděl asi s odstupem 2 m, že přejel i do toho vlastně protisměrného jízdního pruhu. Nicméně s ohledem na jeho výpověď by se musel již vracet někdy před těmi 21 metry do toho svého jízdního pruhu tak, aby se srovnala délkově souprava do pravého jízdního pruhu. S ohledem na zaznamenané stopy na vozovce už v době reakce řidiče koloběžky, to znamená přibližně 21 m od místa střetu, se nákladní vozidlo s přívěsem muselo pohybovat 0,8 až 1 m od pravého okraje té vozovky. Koloběžka nestála v místě, kde byla původně objížděna, což vyplývá z toho, že měla určitou rychlost s ohledem na zaznamenané stopy, vyjetí, zpomalování koloběžky při vyjetí a konečnou polohu koloběžky. Na výslovný dotaz soudu pak znalec uvedl, že pokud by poškozený ve chvíli, kdy obžalovaný již byl ve fázi předjíždění, a kabina vozidla s koloběžkou byli v jedné rovině, přičemž poškozený by v tu chvíli stál, neměl by již poškozený, s ohledem na akceleraci koloběžky, soupravu možnost dojet.
46. Soud tyto závěry znalce hodnotí samostatně jako přesvědčivé a logické. K těmto závěrům pak přistupují audiozáznam a kamerový záznam. V obou těchto záznamech, které jsou bezprostředním vyjádřením obžalovaného po dopravní nehodě, obžalovaný nic neuvádí o tom, že by poškozený zastavil, naopak, popisuje dopravní nehodu ve shodě se závěry, které jsou obsaženy ve znaleckém posudku. Obžalovaný konkrétně v záznamu z operačního odboru PČR Ústeckého kraje uvedl, že poškozený začal kličkovat, on si hlídal protisměr, a protože poškozený jel úplně krokem, tak to pro něj byla překážka, a tak ho začal objíždět a najednou poškozený zavrával. Ve videozáznamu pak obžalovaný uvádí: „Jel tak pomalu, že jsem se rozhodl, že ho objedu“. V tomto záznamu hovoří i svědek K [REDACTED] ml., který však ale také nehovoří o tom, že by poškozený zastavil, byť tuto skutečnost uvedl při svém výslechu při hlavním líčení.
47. Obhájce obžalovaného ve své závěrečné řeči namítal použitelnost těchto důkazů, neboť jednak byli pořízeny bez souhlasu obžalovaného, jednak k jeho pořízení došlo za situace že ještě nebyl poučen o svých právech.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

48. K souhlasu obžalovaného lze říci, že dle § 88 NOZ „Svolení není třeba, pokud se podobizna nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob“ nebo „Svolení není třeba ani v případě, když se podobizna, písemnost osobní povahy nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí na základě zákona k úřednímu účelu nebo v případě, že někdo veřejně vystoupí v záležitosti veřejného zájmu.“
49. Je tak zjevné, že pořízení těchto záznamů bylo v souladu se zákonem.
50. Skutečnost, že hovory na linku 158 jsou monitorovány, i fakt, že policisté mají na svých uniformách připevněnou kameru, kterou své zákroky nahrávají, je přitom běžně známa valné většiny veřejnosti, mezi kterou lze obžalovaného jistě zařadit a nelze tedy ani říci, že nahrávky by byly pořízeny tajně.
51. Co se týče použitelnosti záznamů vzhledem k tomu, že to, co v nich obžalovaný uvádí, bylo řečeno před poučením o jeho právech, pak, byť to obhájce výslovně neuvedl, patrně odkazuje na judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího soudu k výpovědi policisty jako svědka před trestním soudem. Zejména se jedná o Nález ÚS z 3. 11. 2004, sp. zn. II. ÚS 268/03, Nález ÚS ze 14. 5. 2008, sp. zn. II. ÚS 2014/07, Usnesení ÚS z 12. 7. 2012, sp. zn. III. ÚS 1806/09, Usnesení NS z 27. 3. 2012, sp. zn. 7 Tdo 347/2012, Usnesení NS z 9. 3. 2011, sp. zn. 8 Tdo 238/2011, Usnesení NS z 12. 1. 2011, sp. zn. 7 Tdo 1429/2010.
52. Obecně lze z těchto rozhodnutí dovodit závěr, že svědecká výpověď policisty o obsahu vysvětlení, jež vyslechl před zahájením trestního stíhání, v řízení před soudem znamená obcházení § 158 odst. 6 věty třetí ve spojení s § 211 odst. 6 či § 314d odst. 2 větou třetí trestního řádu, byť je tento závěr zjednodušený a nelze jej aplikovat bezvýhradně.
53. V konkrétním případě však k takovém postupu ani nedošlo. O tom, co obžalovaný řekl, nebyl sepsán úřední záznam, který by byl v řízení před soudem použit, policista K [REDAKCE] v postavení svědka pak nebyl soudem vyslýchán k tomu, co řekl obžalovaný.
54. Dle § 89 odst. 2 trestního řádu pak za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, zejména výpovědi obžalovaného a svědků, znalecké posudky, věci a listiny důležité pro trestní řízení a ohledání. Mezi tyto důkazy pak nepochybně patří i pořízené záznamy, kdy jejich použití není v trestním řádu žádným zákonným způsobem omezeno.
55. Pokud by pak soud chtěl analogicky aplikovat některé ze závěrů, které jsou obsaženy ve zmíněných rozhodnutích soudů vyšších stupňů, musel by přitom přistoupit k aplikaci rozhodnutí nejnovějšího (tedy dosud nepřekonaného), a to k Usnesení ÚS z 12. 7. 2012, sp. zn. III. ÚS 1806/09, dle kterého je svědecká výpověď policisty použitelným důkazem, v případě, že policista s obžalovaným nekomunikoval s cílem provést úkon trestního řízení. Tak tomu přitom bylo i v tomto případě, kdy není pochyb o tom, že to, co obžalovaný hlásil na linku 158, nemělo povahu výsledku v trestním řízení, policista, který s obžalovaným hovořil na lince 158, totiž úkony trestního řízení neprovádí.
56. Stejně tak pak lze uvažovat i u druhého záznamu, který pořídila pprap. L [REDAKCE] B [REDAKCE] kdy ta se na místo dostavila jako první složka IZS, a také neprováděla ve věci úkony trestního řízení, kdy ty prováděl následně až svědek K [REDAKCE] jako člen SKPV.
57. K použitelnosti těchto důkazů je na závěr přitom nutno zmínit, že obžalovaný se ani v jednom záznamu k trestné činnosti nedoznává, pouze popisuje, jak k nehodě došlo, kdy právě to, že ze strany obžalovaného nedošlo k doznání, ale pouze k popisu situace, činí tyto záznamy použitelnými i ve světle ostatních výše zmiňovaných rozhodnutí.
58. Soud je tak nucen uzavřít, že uvedené dva audio a video záznamy byly pořízeny v souladu se zákonem a jejich použití v trestním řízení ani nebrání žádná z možných procesních vad.

59. Při hodnocení důkazů pak soud musí konstatovat, že korespondují s důkazy ostatními, zejména se znaleckým posudkem z oboru doprava. Soud tyto důkazy hodnotí jako důkazy bezprostřední, tedy věrohodné, kdy se neztotožnit s názorem obhájce, že díky šoku, který obžalovaný v té chvíli s největší pravděpodobností prožíval, mají tyto záznamy nižší vypovídací hodnotu než výpovědi v hlavním líčení, ba právě naopak, dle soudu tyto bezprostředně vyřčená slova mají vyšší stupeň věrohodnosti než výpověď obžalovaného v přípravném řízení či hlavním líčení, kdy výpověď v přípravném řízení obžalovaný učinil až 10. 8. 2022, tedy cca 2 měsíce po projednávané události.
60. Dále je soud ještě povinen zhodnotit ještě výpověď svědka K [redacted] ml. Svědek K [redacted] ml. ve své výpovědi před soudem uvedl, že zastavit poškozeného neviděl, poškozeného viděl stále jet. Toto vyjádření pak koresponduje s důkazy, které soud rozebral shora, tedy že poškozený nezastavil. Je tak zřejmé, že nejednalo o objíždění, ale předjíždění. Dále uvedl, že pokud poškozeného viděl, ten jel na samém pravém kraji vozovky. Z této části výpovědi je zřejmé, že poškozený nejel prostředkem svého pruhu, a tedy že důvodem nehody bylo právě nedodržení bezpečné vzdálenosti při předjíždění, neboť, lidově řečeno, poškozený už neměl možnost kam více doprava s koloběžkou uhnout. Tento závěr pak doplňuje výpověď svědka v tom směru, kdy uvedl, že „Ve chvíli, kdy svědek viděl, že ten poškozený je někde jako v polovičce, tak v tu chvíli neměl ty 2 m od toho návěsu.“
61. Svědek sice uvedl, že mu obžalovaný hlásil, že poškozený na koloběžce zastavil, tato možnost však byla provedeným dokazováním spolehlivě vyvrácena, kdy krom určitého rozporu ve výpovědích obžalovaného se svědkem, kdy svědek uvedl, že obžalovanému nejprve hlásil možnost nehody a až potom obžalovanému řekl, že poškozeného přejel, přitom o takovémto způsobu komunikace však obžalovaný nehovořil, je nutno zmínit i ten fakt, že dle této výpovědi soud nevidí za popsané situace dostatečný časový prostor pro to, aby poškozený zastavil, poté se rozjel, dohnal koloběžkou soupravu a svědek jej přitom viděl pouze jen v pohybu. Soud tak částečně považuje výpověď svědka za nedůvěryhodnou, jednoduše z důvodu rodinného svazku s obžalovaným, kdy je zřejmé, že není v zájmu svědka, aby byl jeho otec a současně kolega v zaměstnání, odsouzen.
62. Po zhodnocení těchto důkazů, tak nebylo pochyb o tom, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, a vina obžalovaného byla spolehlivě prokázána. Je nutno uzavřít, že vzdálenost tak, jak uvádí obžalovaný při předjíždění nebo objíždění nebyla dvoumetrová a dále, že koloběžka v době, kdy ji obžalovaný míjel, nestála, ale byla v pohybu. Tím pádem tedy se nejednalo o objíždění překážky, ale o předjíždění.
63. S ohledem na jednoznačnost provedených důkazů, kdy soud neměl o v průběhu skutkového děje žádných pochybností, zamítl důkazní návrhy obhájce obžalovaného, a to z důvodu nadbytečnosti.
64. Obžalovaný tak jednáním uvedeným ve výroku, při řízení nákladního automobilu svým jednáním porušil několik ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, a to konkrétně v § 4 odst. c) jako účastník silničního provozu řídit se dopravními značkami, kdy porušil dopravní značku V1a přílohy č. 8 vyhlášky č. 294/2015Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, a to vodorovnou dopravní značku, kterou je podélná čára souvislá, a je zakázáno ji přejíždět nebo ji nákladem přesahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci nebo vyjíždění na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci. Dále obžalovaný porušil povinnost v ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu § 4 písm. a) chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, nebo majetek jiných osob a své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu, dále porušil § 4 písm. b) řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, dále porušil

§ 4 písm. c) řídit se dopravními značkami, dále porušil § 17 odst. 3, kdy řidič, který se po předjetí zařazuje před vozidlo, které předjel, musí dávat znamení o změně směru jízdy a nesmí ohrozit ani omezit řidiče vozidla, které předjel, dále porušil § 17 odst. 5 písm. a), kdy řidič nesmí předjíždět, nemá-li před sebe rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí a § 17 odst. 5 písm. b), kdy řidič nesmí předjíždět, jestliže by se nemohl bezpečně zařadit před vozidlo nebo vozidla, která hodlá předjet. Tato ustanovení porušil ve spojení s ustanovením § 125c odst. 1 písm. k) a všechny tyto povinnosti je třeba v tomto případě považovat za důležité povinnosti podle tohoto zákona a v důsledku porušení těchto důležitých povinností způsobil poškozenému smrt.

65. Tímto jednáním tak obžalovaný naplnil po subjektivním i objektivní stránce všechny znaky přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku (byť je jednání obžalovaného ve výroku rozsudku nesprávně označeno jako zločin).
66. Obžalovaný své jednání spáchal ve vědomé nedbalosti dle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy že věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nezpůsobí. Objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně lidského života.
67. Obžalovaný je starší patnácti let, netrpí, ani v době spáchání činu netrpěl duševní poruchou, je proto plně trestně odpovědný. Soud se tak ztotožnil s právní kvalifikací navrhovanou státním zástupcem.
68. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 trestního zákoníku.
69. Soud u obžalovaného kladně zhodnotil jeho předchozí řádný život, i jeho řidičské zkušenosti. Kladně zhodnotil též i určitou projevenou lítost, byť obžalovaný v závěrečné řeči svého jednání nelitoval. Přitěžujících okolností soud nenalezl.
70. Za přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku lze obžalovanému uložit trest odnětí svobody v rozmezí od jednoho roku do šesti let.
71. Při zvažování druhu a výměry trestu soud kromě výše uvedeného přihlížel i ke spoluzavinění poškozeného, který v době dopravní nehody řídil elektrickou koloběžku zn. Bluetouch 500 s výkonem motoru 500 W a maximální rychlostí 45 km/hod., přičemž z návodu k použití koloběžky vyplývá, že nebyla schválena pro provoz na pozemních komunikacích. K užití koloběžky bylo dále prokázáno, že pokud by se jednalo o koloběžku s výkonem do 250 W a maximální rychlostí do 25 km/hod., byla by považována za jízdní kolo. Pokud by tyto hodnoty převyšovala, jako v tomto případě, je třeba ji posuzovat jako motocykl podléhající registraci a její řidič by měl mít příslušné řidičské oprávnění. Z výpisu EKŘ poškozeného však vyplývá, že nebyl držitelem žádného řidičského oprávnění a ze zprávy České kanceláře pojistitelů a Městského úřadu v Žatci je patrné, že koloběžku nebyla registrována. Poškozený tedy svým jednáním porušil ustanovení § 3a, § 5 odst. 1 písm. a), § 6 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2000 Sb., neboť užil k jízdě neschválené vozidlo, neměl řidičské oprávnění a měl pouze cyklistickou přilbu.
72. S ohledem na výše uvedené tak obžalovanému uložil trest ještě alternativní, trest odnětí svobody podmíněně odložený, ve výměře dvou roků, který podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří roků. Byť se výměra uloženého trestu může zdát na první pohled mírná, soud citelnost uloženého trestu shledává v kumulaci trestu odnětí svobody s trestem zákazu činnosti, který soud uložil ve výměře dvou roků, kdy jak z dokazování vyplývá, obžalovaný je profesionálním řidičem, a během této doby tak bude muset vykonávat práci jinou. Uložené tresty tak soud považuje za odpovídající jak osobě pachatele, tak i závažnosti spáchaného trestného činu i možností nápravy

obžalovaného, kdy ten, byť svou trestnou činností popíral, si ponese její následky po celý zbytek života.

73. S nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy se k trestnímu řízení připojili poškození uvedení ve výroku. Soud však dle v současné rozhodovací praxi všechny poškozené dle § 229 odst. 1 trestního řádu se svými nároky odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, a to z důvodu, že nárok na náhradu škody (i nemajetkové újmy) způsobené zaměstnancem třetí osobě zaviněným porušením povinnosti při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s nimi, pokud nejde o exces ze strany zaměstnance, za který by odpovídal výlučně sám, může poškozená třetí osoba uplatňovat pouze vůči zaměstnavateli, u něhož byl obviněný v době činu zaměstnancem, nikoliv však v trestním řízení proti tomuto obviněnému (viz Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 2. 2004, sp. zn. 4 Tz 3/2004). V daném případě soud dodává, že v nyní projednávaném případě nejde o exces ze strany zaměstnance, za který by odpovídal výlučně sám.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Lounech, kdy odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, přičemž je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem. Byla-li rozsudkem uložena majetková trestní sankce, poškozený má možnost žádat uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Louny, 26. dubna 2023

Mgr. Martin Kredba v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kredby a přísedících Bc. Petra Martínka a Jiří Urban v hlavním líčení konaném dne 25. října 2023 v Lounech,

takto:

Obžalovaný

J. N., narozený v , řidič, trvale bytem i adresa pro doručování

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

při výkonu svého zaměstnání ve společnosti Novák - papír s.r.o., na adrese Stradonice č.p. 139, 440 01 Louny, dne 20. 12. 2022 v 15:00 hodin, jako řidič služebního vozidla TRK MERCEDES-BENZ AROCS, rz , VIN: na manipulační ploše společnosti, při manipulaci vozidla couvání a započítí jízdy vpřed, porušil povinnost stanovenou pro používání nákladních a ostatních mechanismů , uvedenou v bodě 6. odst. 2) Dopravně provozního řádu R06 ze dne 23. 9. 2019 vydaného společností Novák-papír s.r.o., dále důležitou povinnost uloženou mu na základě č.l. 3 Dopravně provozního řádu R06 ze dne 23. 9. 2019 ustanovením § 24 odst. 2) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a to tak, že přehlédl chodce V Y , nar. který procházel před přední částí vozidla, narazil do chodce, ten

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

upadl na zem a následně ho přešel pravým předním kolem, čímž V. Y. nar. utrpěl řadu těžkých zranění neslučitelných se životem a na místě zemřel,

právně kvalifikovaný jako

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

Odůvodnění

1. Obžalovaný hlavním líčením prohlásil svoji vinu a dále zmínil, že před pohybem vozidla dopředu se rozhlédl před sebe, poškozeného ale neviděl. Soud toto prohlášení však s ohledem na okolnosti případu nepřijal. Přesto tato skutečnost znamenala, že soud v podstatě neměl pochyb o průběhu skutkového děje, a své úvahy tedy zaměřil na zejména užitou právní kvalifikaci popisovaného jednání a zavinění obžalovaného.
2. V hlavním líčením byly dále provedeny listinné důkazy, ze kterých soud zjišťoval níže uvedené skutečnosti.
3. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, soud zjistil, že v závěru znalec uvádí, že v krvi poškozeného nebyla prokázána přítomnost ethanolu ani žádných jiných toxikologicky významných těžkých látek. V moči byl prokázán ibuprofen, cofein, kotinin a nikotin. Žádné jiné toxikologicky významné extraktivní látky ani jejich metabolity nebyly v moči prokázány.
4. Z dopravně provozní řádu společnosti Novák – papír s.r.o. soud zjistil, že, v něm je mimo jiné v části 1 označené jako Úvod uvedeno v písmenu d), že zaměstnanci skladu a řidiči vysokozdvizných vozíků mají povolenou výjimku pohybu osob a vozidel pro nezbytné úkony vedoucí k vykládce zboží a materiálu, při expedici zboží, pro úkony nezbytné svážením nákladního vozidla, nicméně i zde platí vysoká obezřetnost při pohybu po komunikacích a mezi nákladními vozidly a vysokozdviznými vozíky (je povolen dočasně na dobu nezbytně nutnou pohyb i mimo značené přechody a chodníky uvnitř areálu).
5. V části 3. je pak uvedeno, že pro všechny účastníky platí v plném rozsahu zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a zákon č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
6. Zaměstnanci se nesmí přibližovat k nákladním vozidlům a vysokozdvizným vozíků při jejich provozu, zejména při nakládce, vykládce a manipulaci s materiálem. Zaměstnanci i ostatní účastníci se pohybují po vyznačených chodnicích, komunikacích nebo dopravních cestách, nově se zavádí přechod pro chodce – tzv. zebra. Zaměstnanci i ostatní účastníci jsou povinni dodržovat dopravní značení, značky a nejvyšší povolenou rychlost 15 km/hod.
7. V části 4. je mimo jiné uvedeno, že dopravní nehody motorových vozidel se řeší dle zákona č. 361/2000 Sb.
8. V části 6. (pozn. odstavce zde nejsou číslovány) je kromě jiného uvedeno, že řidič musí zajistit bezpečné couvání a otáčení, a to vždy, kdy je to možné, pomocí další způsobilé, poučené osoby. Jakmile tuto osobu ztratí z dohledu, je povinen ihned zastavit. V případě, kdy couvání není zajištěno další osobou a řidič nemá dostatečný zpětný výhled, musí začátek couvání zdůraznit zvukovým výstražným znamením.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

9. Z prezenční listiny společnosti Novák – papír s.r.o. ze dne 19. 10. 2022 týkající se externích pracovníků a jejich poučení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, poškozený toto poučení podepsal. Podobnou prezenční listinu týkající se zaměstnanců výrobních profesí společnosti ze dne 19. 10. 2022 podepsal i obžalovaný J. N.
10. Z kamerového záznamu, na kterém je podrobně patrné, jak k celé dopravní nehodě došlo. V tomto je kromě jiného uvedeno, že v čase 15.02.09 vychází zpoza rohu budovy muž v modrých montérkách a vchází před masku nákladního vozidla, ačkoliv vozidlo stále couvá. V čase 15.02.12 se nákladní vozidlo rozjede směrem vpřed, muž nestačí přejít dráhu nákladního vozidla, toto ho srazí přední částí na silnici. V čase 15.02.14 na ležícího muže nákladní vozidlo najede kolem u spolujezdce a přejíždí mu levou ruku a následně hlavu. V čase 15.02.20 nákladní vozidlo couvá a na silnici zůstává ležet bezvládné tělo muže. V čase 15.02.32 nákladní vozidlo zastaví, z kabiny vybíhá řidič k muži na silnici, skloní se k němu, sahá na něj a odbíhá pryč. V čase 15.03.00 přibíhá zpět a sklání se k muži. Až poté se kolem ležícího muže pohybuje víc lidí, jeden z mužů zahajuje resuscitaci, v této ho střídá i řidič vozidla, následně se dostavuje i policie a poté zdravotníci RZS, kteří provádějí resuscitaci ležícího muže. V poznámce vyhodnocení je uvedeno, že muž, který vstoupil do dráhy nákladního vozidla při couvání, je stejně vysoký jako vrchní část znaku na přední masce nákladního vozidla.
11. Ze zprávy Mercedes Benz Truck Česká republika s.r.o. soud zjistil pole výhledu předních zrcátek, o tomto je vyhotoven i náčrt a z tohoto vyplývá, že přední zrcátko umístěné v pravém horním rohu čelního skla zabírá nejen celou vzdálenost před kabinou vozidla v šíři dvou metrů, ale i vzdálenost dvou metrů po pravé straně vedle kabiny vozidla, tedy směru, odkud chodec před automobil vstoupil.
12. Po provedeném dokazování přistoupil soud k hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu.
13. Obžaloba státního zastupitelství je koncipována tím, způsobem, že obžalovaný nese vinu na vzniku této dopravní nehody. Obžalovaný prováděl v areálu společnosti couvací manévr, jehož součástí bylo i popojetí vozidla vpřed v důsledku potřeby opakovaného najetí při couvání. V době, kdy vozidlo couvalo, vešel před něj ze vchodu budovy společnosti z pravé strany z pohledu řidiče poškozený, který přecházel před kabinou vozidla. Jak vyplývá ze zprávy společnosti Mercedes Benz, v pravém vnějším horním zrcátku, které je umístěno v pravém horním rohu čelního skla vozidla, mohl obžalovaný poškozeného vidět již ve vzdálenosti, kdy tento byl dva metry před vozidlem a dále ho mohl vidět po celou dobu jeho chůze před kabinou vozidla. Poškozený zřejmě nepředpokládal, že při couvacím manévru obžalovaný vozidlo zastaví a vzápětí se rozjede vpřed, k čemuž došlo a poškozený byl sražen na vozovku, přejet a usmrčen. Pokud by obžalovaný pečlivě sledoval nejen prostor za vozidlem v bočních vnějších zpětných zrcátkách, ale i prostor před vozidlem v zrcátku umístěném v pravém horním rohu čelního skla, musel by poškozeného vidět a s vozidlem se nerozjet. Obžalovaný si však zřejmě spíše hlídal prostor za vozidlem, kam couval, a nepředpokládal, že před vozidlem bude někdo přecházet, i když po pravé straně couvajícího vozidla byl vchod do budovy společnosti. Obžalovaný se tedy v tomto směru řádně nevěnoval situaci v areálu společnosti před vozidlem a v důsledku toho došlo ke sražení poškozeného na vozovku a jeho přejetí a usmrcení. Obžalovaný takto porušil ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, rovněž tak porušil ustanovení o používání nákladních a ostatních mechanismů uvedených v bodě 6. odst. 2) Dopravně provozního řádu R06 ze dne 23. 9. 2019 vydaný společností Novák-papír s.r.o., ve kterém je kromě jiného uvedeno, že řidič musí zajistit bezpečné couvání a otáčení, a to vždy, kdy je to možné, pomocí další způsobilé, poučené osoby. V případě, kdy couvání není bezpečně zajištěno další osobou a řidič nemá dostatečný zpětný výhled, musí začátek couvání zdůraznit zvukovým výstražným znamením. V daném případě sice došlo ke sražení, přejetí a usmrcení poškozeného při jízdě vpřed, toto popojetí vpřed však bylo

součástí couvacího manévru, který obžalovaný prováděl v areálu společnosti. Porušení výše uvedených ustanovení obžalovaným je natolik závažné, že je nutno je posoudit jako porušení důležité povinnosti vyplývající pro obžalovaného z jeho postavení řidiče motorového vozidla. V důsledku toho došlo ke smrti poškozeného.

14. Soud pečlivě zkoumal argumenty státního zástupce, avšak po provedeném dokazování se s nimi nemohl ztotožnit. Je sice pravdou, že obžalovaný porušil ustanovení o používání nákladních a ostatních mechanismů uvedených v bodě 6. odst. 2) Dopravně provozního řádu R06 ze dne 23. 9. 2019 vydaný společností Novák-papír s.r.o., ve kterém je krom jiného uvedeno, že řidič musí zajistit bezpečné couvání a otáčení, a to vždy, kdy je to možné, pomocí další způsobilé, poučené osoby. V případě, kdy couvání není bezpečně zajištěno další osobou a řidič nemá dostatečný zpětný výhled, musí začátek couvání zdůraznit zvukovým výstražným znamením.
15. Soud však k tomuto dodává, že dle jeho názoru, obžalovaný tímto porušením nezapříčinil následek, který nastal, neboť další způsobilá osoba má v těchto případech na starost pohyb za vozidlem, nikoliv před vozidlem, kdy za tento prostor tak odpovídá stále řidič vozidla a nikoliv osoba přibraná k couvání. Takovéto porušení povinnosti tak není v příčinné souvislosti s projednávaným následkem, tedy usmrcením poškozeného. Jak se vyjádřil obhájce obžalovaného, vozidlo je vybaveno zvukovým mechanismem, který se aktivuje zařazením zpátečky a v tomto směru tedy byla povinnost začátek couvání zdůraznit zvukovým výstražným znamením ze strany obžalovaného dodržena, ale i v tomto případě, toto nemá vliv na způsobený následek, neboť poškozený šel přímo před vozidlem, to se pohybovalo a není žádný pochyb o tom, že vozidlo viděl.
16. Soud se zároveň ani nedomnívá, že by obžalovaný porušil povinnost uvedenou v § 24 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, tedy že „Při couvání řidič nesmí ohrozit ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích.“ Opět, i jako ve výše uvedeném odstavci platí, že výklad právních norem nesmí být pouze jazykový, ale musí být celkový, teleologický, využívající účelu, pro který byl zákon napsán. I v tomto případě tak má soud za to, že při pohybu vzad nebyl žádný účastník provozu ohrožen, neboť za vozidlem se nikdo nenacházel, kdy je z kamerového záznamu zcela zřejmé, že ke sražení poškozeného došlo při pohybu vpřed.
17. Pokud státní zastupitelství uvažuje, že jak pohyb vzad i pohyb vpřed je nutno v tomto případě považovat celé za couvací manévr, je zřejmé, že poškozený vstoupil právě do tohoto probíhajícího manévru, tedy nikoliv v době, kdy vozidlo stálo.
18. Po zhodnocení všech dostupných důkazů pak soud dospěl k závěru, že to byla zejména zásadní chyba poškozeného, který se až „sebevražedným způsobem“ přiblížil k pohybujícímu se vozidlu a bezhlavě před jeho přední částí přecházel. Obžalovaný, jak sám uvedl, před započítím pohybu vpřed zkontroloval prostor před vozidlem a poškozeného přecházet neviděl a ani vidět nemohl, neboť je z kamerového záznamu zřejmé, že poškozený je stejně vysoký jako vrchní část znaku na přední masce nákladního vozidla a jeho hlava tedy bylo hluboko pod spodní hranou předního skla vozidla. V dané situaci nešlo důvodně předpokládat, že poškozený pro svoji chůzi zvolí tu nejméně vhodnou cestu a vina tak neleží na straně obžalovaného, ale pouze a pouze jen na straně poškozeného, a to i za situace, že obžalovaný mohl pravděpodobně zahlédnout poškozeného v přídatném zrcátku, kdy však dle názoru soudu toto zrcátko na vozidle není za účelem, aby řidič jeho pomocí permanentně hlídal, zda mu před kabinu bezhlavě nevstoupí chodec, tak jak se stalo v tomto případě. Ano, přídatné zrcátko samozřejmě slouží pro kontrolu toho, co se děje přímo před vozidlem, když však kontrola tohoto je očekávána před započítím jízdy, nikoliv v jejím průběhu nebo též v případě, že řidič vozidla před sebou očekává nějakou překážku, což v daném případě obžalovaný objektivně očekávat nemohl.
19. Dále si je nutno i uvědomit omezené možnosti obrazu reálné situace v tomto zrcátku, kdy jde o zrcátko s kulovým tvarem, tzv. vypouklé, kdy takový obraz nelze v žádném případě srovnávat se zrcadly rovnými (pro představu např. zrcadlové bludiště v areálu Petřínské rozhledny v Praze).

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

20. Je sice pravdou, že přední zrcátko umístěné v pravém horním rohu čelního skla zabírá nejen celou vzdálenost před kabinou vozidla v šíři dvou metrů, ale i vzdálenost dvou metrů po pravé straně vedle kabiny vozidla, tedy směru, odkud chodec před automobil vstoupil, avšak je si nutno uvědomit, že v tuto chvíli obžalovaný sledoval pohyb za vozidlem, pomocí ostatním zpětných zrcátek.
21. Na tomto místě je nutno zmínit tu skutečnost, kterou uvedl obhájce obžalovaného, že nešlo o hlavní vchod do společnosti, ale o vstup do kotelny a plánek založený ve spise je tak chybný. Soud této námitce posléze, po kontrole kamerového záznamu, přisvědčil, kdy tak v daném místě ale tedy objektivně nešlo předpokládat zvýšený pohyb osob tak jako kdyby šlo o hlavní vchod do společnosti.
22. Jak je dále i z odůvodnění podané obžaloby zřejmé, bylo hlavně poškozený, který popsáním způsobem velice závažně porušil Dopravně provozní řád R06 ze dne 23. 9. 2019 vydaný společností Novák-papír s.r.o.
23. Z vyjádření obžalovaného je zřejmé, že prostor před vozidlem zkontroloval, tak jako každý jiný běžný řidič a dle názoru soudu tak splnil/neporušil své povinnosti dané mu zákonem o provozu na pozemních komunikacích pro to, aby se mohl dokončit svůj couvací manévr. Co se týče, porušení povinnosti zajistit bezpečné couvání a otáčení, a to vždy, kdy je to možné, pomocí další způsobilé, poučené osoby, tak jak je uvedeno v bodě 6. odst. 2) Dopravně provozního řádu R06 ze dne 23. 9. 2019 vydaný společností Novák-papír s.r.o., tuto povinnost obžalovaný sice porušil, ale toto porušení nebylo v příčinné souvislosti se způsobeným následkem, tedy smrtí poškozeného.
24. Jednání obžalovaného tak není trestným činem a proto ho soud obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, zprostil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Lounech, kdy odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, přičemž je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem. Byla-li rozsudkem uložena majetková trestní sankce, poškozený má možnost žádat uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Louny, 25. října 2023

Mgr. Martin Kredba v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.